

Åtskillnad

JUBILEUMS-NUMMER

1965

TIDNING FÖR KAMRATFÖRENINGEN S S 1940.

Redaktör och ansvarig utgivare: 16 Svensson.

S S 1940 - 25 år.

Vi skriva år 1965. Nog är det så alltid! För 25 år sedan bildade vi Signalkompaniets signalister 1940, förkortat till S S 1940. Ett kvarts sekel har farit iväg - vi ha rätt att fira vårt första stora jubileum!

Det har varit många år mellan träffarna så det viktigaste är att vi få samlas och tala om tider som flytt. Strömmingarna i det moderna samhället är ju sådana att många av oss inte sett varandra på åtskilliga år. Och dock var vi KAMRATER under beredskapstjänstgöringen 1939 - 1945. Med allt som därtill hörde av plikter och roliga minnen. De senare minns man ju bäst. Trots ombyte av befäl lite då och då var Signalkompaniet som en enda stor familj som försökte hålla ihop och göra det bästa möjliga av den militära samvaron. Kamratskapet var det aldrig något fel på utan vi resonerade oss som regel till rätta. ----

Men vi övningskrigade ju bara utan att kanske tänka till botten var det var vi övade för. De verkliga realistiska dusterna slapp vi ifrån av en egendomlig ödets skickelse. Kanhända var gamla "Svedala" för avlångt och otympligt att blixtnågla? Skulle tyskarna ha invaderat oss 1940 hade vi säkert inte haft någon förening eller något jubileum att fira det kan vi nog vara ense om. Det var någon som påstod att det var general Thörnells pokerface som räddade oss! Men han har då inte offentligen redovisat hur många ess han hade i stövleskaften. Man kan bluffa men det går inte hur länge som helst, någon gång måste man lägga korten på bordet! Men det slapp vi och det kan vi vara tacksamma för. När det nu i år är två decennier sedan sista världskrigets slut, se vi med helt andra perspektiv på det som skedde och man kan se i många utredningar att det anses som ett under att vi undgick krigets elände. Vi kan därför vara tacksamma mot tillvarons makter som behandlade oss så nådigt. ----

Son avslutning på dessa korta översiktsrader ber vi att få önska kamratföreningen S S 1940 lycka till i fortsättningen och att sammankonsterna blir med kortare mellanrum.

Redaktionen.

Till minnet

Mitt i denna glädjens sommar må vi minnas våra avlidna kamrater:

Göran Carlsson d. 1947
Sture Andersson d. 1951
Carl Sporre d. 1962.

Må vi minnas dem som var bland de gladaste i vår krets - med alla de händelser och glädjestunder som förde oss samman.

Ödet är så obevekligt. Vi kan bara konstatera att vi överlevt dem en viss tidsperiod.

De här raderna vill bara vara en ankyndan om att vi ha lätt att glömma.

"Tystnaden ensam är stor, allt det övriga är svaghet."

-ooOoo-

Liten krönika

Vi signalister tillhörande 30-talet, några t o m 20-talet, fick uppleva en förnyelse av all signalmateriel som var unik under beredskapen.

Att andra världskriget påskyndade detta är säkert, annars hade nog utvecklingen gått långsammare.

Vi som hade hållit på med skärmar, blinklampor, 1 W:s radio och gamla fälttelefoner fick uppleva stora radiostationer och trådlös telefoni över hela Sverige. Kanske blir framtidens melodi att varje soldat blir sin egen signalist med en radio i den ena fickan och en telefon i den andra?

Men jag vet inte hur utvecklingen ligger till på det tekniska området.

Det är ju snart tio år sedan man "slapp kronu". Men vi hoppas på lite information på 18 söndagen den 11 juli då vi tänkte bese området där vi började vårt militära gästspel.

Skulle musikkåren spela upp "Alte Kameraden" så inte mig emot!

Men vi tänker oss åter tillbaka genom åren - tiden har ju flugit iväg, både med sig själv och med oss signalister! Året är 1939. Sommaren i Visby är en helt vanlig sommar tyckes det med solsken och glada människor. I den sagoomspunna staden gick livet sin gilla gång sedan sekler tillbaka. Men ute i världen brann det lite smått här och

där och ett nytt världskrig var faktiskt i vardande. Men ven kunde ana detta? Det var nog inte många som trodde att en världsbrand skulle vara tänd denna höst.

Det är en brännande het julidag. På badstället Norderstrand var det fullbelagt bland buskar och träd. Det är blandat av manliga och kvinnliga och solen steker. Två står och pratar med varandra och jag lyssnar:

"Ja, nu va då längesen vi låg i lumpen ihop, dä' är allt ett par år sen!"

"Ja, tiden går, men nu skall vi väl int' in någe mer"?

"Ja, man vet aldrig förstas, kanske det snart är färdigt igen. Hitler u Musse sku' nog vatt' klipptä dem"!

"Ja, Du kanske har rätt men vi får hoppes att man slipper "Tegelbruket" dä här året".

Men det antagandet att det snart var färdigt igen gick i uppfyllelse fortare än någon av dem kunde tro.

Sommarveckorna gick, juli tog slut och augusti kom, den polsk-tyska konflikten går mot sin kulmen. Natten till den första september osäkras de tyska vapnen och ridån går upp för den största kraftmätningen i historien.

Och den svenska mobiliseringen kom redan den tredje då en del äldre årsklasser och befäl inkallades. Men organisationen var lite si och så, en del gick på Slätten fyra, fem dagar utan uniform . . . Tur var att den tyska krigsmaskinen var upptagen på annat håll, den tog ingen notis om lilla Sverige

De äldre årsklasserna av signalister hamnade på gamla militärbefälet nere vid hamnen, så ock årets rekryter.

Löjtnant Källström var chef, specialist på bl a gymnastik. Han var av medellängd och hade lätt för att skratta, vadan mannarna inte tog honom på allvar förrän han tog i på skarpen. Men han var omtyckt liksom alla militärer som har lite civilt över sig. Så var där furir Paulsson, stamanställd, med en energi som inte var något fel på. Energin är ju militärlivets andliga motor. En bohemisk tillvaro för en "stammare" är dömd att misslyckas på förhand. Men flera ryckte in, däribland Söderdahl och Andersson, den sistnämnde mera känd under namnet "Bobben". Bägge var Visbybor, hade varit idrottsmän och föll väl in i jargongen bland signalisterna utan att strecken märktes.

Så flöt höstmånaderna bort i övningar med radio, telefon och exercis.
Om nästa inkallelse, den 8 dec, skall jag kanhända krönika en annan gång, eventuellt i värnumret 1966!
Broderligen,
H.

Anmälningsplikt?

Giv akt!

Det är klart att vi måste anmäla oss när vi varit förpuppade i så många år men det blir inte så många rader om det, när vi nu dyker upp som gubben ur lådan. Vi kommer som ett jehu och har glömt att räkna årgångarna!
Tidningsdöd och rationaliseringar biter inte på oss som är vana att gå i motvind. Många brukar ha kontoret på fickan, så har vi redaktionen. Det är bäst så. Man måste ha ryggen fri för anfall framifrån. Det i militära sammanhang framförda faran för flankangrepp är vi inte rädda för. Har man varit cirkusartist, sjöman, och schackspelare tas sådana angripare rätt upp och ned, m a o på halvstuds.
Nog om angrepp.
Och uppslag har vi gott om. Och så humor förstås. Den är så torr så det dammar i halsen ibland.
När detta läses är redaktionen på långlunch och låter sig inte störas av vare sig opposition eller blomsterkvastar. Beträffande planer och idéer för tidningens framtid är de lika många som sandkornen på Sudersand. Men snälla läsekrets säg inte detta till någon. Inte till en enda!
Håll tillgodo med alstret.

Manöver!

Redaktionen

Obs!

Hugade spekulanter för aktieteckning i signalisttidningen "Åtskillnad" torde vända sig till Stockholms Enskilda bank som innehar majoriteten.

Till läsekretsen

Vi på redaktionen sänder ut detta signalistblad med förhoppningen att det skall väcka minnen till liv då vi var yngre och kanske såg gladare på tillvaron.

3.

Det blandade innehållet tror vi passar vår tid som ständigt ropar på omväxling!
Vår topphälsning och tack på förhand för det visade intresset!

16-76-34 Svensson
54-75-38 Pettersson
71-75-37 Gardelin
45-75-39 Klintberg

Liten semestervisa

Nu för tiden för semester segling, bad och friluftsfester, dans på loge och på brygga, kamp mot geting, orm och mygga, camping i naturen bland de andra djuren.

Signalisten och hackspetten

Mitt i älven skummade en fors, ini skogen signalisten slog sitt mors(e). En hackspett detta hörde - luften ljudet däråt förde. Som han är i näbben stark slog han ett svar i trädets bark! Men att kolla detta svar, gick ej, o nix, trots en signalist kan många tricks. Detta codesystem var okänt i praktiken och därför blev det stopp uti trafiken. Så signalisten gick och slog igen - men hackspetten signalerar faktiskt än!

Redaktionen rimsmidare

P.S. Snälla sättarn, skriv inte ränksmidare.

Läget såsom sådant (Liten monolog.)

Medelålders signalist koxar för sig själv: "Läget på solkanterna i Rävågen var ju alltid bra. Däremot kunde läget vara på nollpunkten under hela tillställningen, förlåt, manövern! Läget såsom sådant kunde vara av olika slag, särskilt angenämt när man fick tuppa till då och då. Skulle jag fråga? "Naj, nu tuppa vi"! Läget dagen före utryckningen var alltid prima även om det var lite oroligt, för då hade man den civila rivstarten spökande i hjärnan. Läget var alltid bra när man fick in-skrivningsboken i handen. Men det viktiga gaste var matläget! Hur är då det nuvarande läget? Har man bara krävan fylld och några korn snus i dosan då har man det he- räddi"! Låt alltså läget bli bestående; det med fylld kräva och salig biskop Rund-grens favoritsnus i silverdosan!"

Red.

Det kulinariska

Först ett rekord som inte många vet om av signalisters släkte!
 Gotländskt rekord i ätning av hummer-omelett, alla kategorier!
 Innehavare: Ernie Gardelin.
 Resultat och ingredienser:
 8 hönsägg, en stuvad hummer, gräddesmör, salt och peppar.
 Tid: 15 min, 48 sek.
 Inmundigad på "Pensionat I 18" kl 0030 den 20 juni 1940.
 Fortfarande oslaget.

Fältsnörgås modell/56

En limpskiva påbredes med smör, beläggas med ett par stekta falukorvskivor. Övanpå dessa en ordentlig klick potatispuré, beredd av SMP-pulver. Lite stekflott slås över.
 Avsmakad vid en stormanöver 1956 av många signalister och befunnen ätlig.

Förslag till**SIGNALISTMENU!**

Specialsnörgås
 Gotlandsströmming á la Morse
 Lambkotlett á la Signalist
 Ädelsparris
 Jubiléumsglass
 Fika
 Drycker
 §

Förslaget avser innevarande år, alltså 1965.

Förste sásbrytaren

Forts. på matspalten

Lite matfantasi i efterhand som kanske smakar pyton!

Liten

muckarmiddag.

Sektionssoppa

Nysaltad svanhagel

Regementsstuvning

Stuvning á la Rävhamen

Flugsvamp i blåsyra
 (Livförsäkring erfordras)

Geting

(Serveras i glas)

Hälsovatten från "Taktiska dungen"

Musik: Fantomernas intåg
 Liten pokeruvertyr
 Rymdsnurran (Stratosfärisk bullermarsch)

Andre sásbrytaren

Tider hava gått, tider skola komma

Scenen är Bryggans fiskeläge i Gothen år 1935. I skogen intill är en liten övning med signalisterna under befäl av två sergenanter. Sergeant T., kort till växten och snabb som en vessla plockar blåbär och smultron i en skogsbacke och säger till sin kollega: "Varför äter Du inte så fina bär och läskar Dig ned?"
 Sergeant J., lång och stabil som en klippa i stormen: "Ja ätar aldri mindre bär än äpplen och päron!"

Det är pistolskjutning på Hällarna 1940 och "Ribben" är i glansform, snurrar runt med pistolen på pekfingeret i bästa gangsterstil och nässar: "Tider skola komma då vicekorpralerna skola sitta till häst och föra bataljonen till strids!"

Intermezzot när Kuhlau d y och Klintberg bytte snörgåspaket under en övning kan vi inte relatera. Därtill var Kuhlaus kommentarer för omfattande. (En liten vitsfågel påstod att snörgåsarna var för slätstrukna)

Tredje sásbrytaren